

SỐ 690

KINH HY HỮU GIÁO LƯỢNG CÔNG ĐỨC

Hán dịch: Đời Tùy, Tam tạng Xà-na-luật-đa.

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại nước Xá-vệ, vườn cây Kỳ-đà Cấp cô độc. Lúc ấy, Trưởng lão Tỳ-kheo A-nan đang ngồi một mình ở chỗ vắng vẻ suy nghĩ rằng: Nếu có những người thiện nam, thiện nữ nào có thể thọ trì ba pháp quy y và nói rằng: Con nay quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được bao nhiêu công đức? Khởi niệm như vậy rồi, Trưởng lão A-nan vào lúc mặt trời mới mọc, từ chỗ ngồi của mình đứng dậy sửa sang y phục, nhẹ nhàng đi đến chỗ Đức Phật. Đến chỗ Phật rồi đảnh lễ dưới chân, trích áo bày vai bên phải, quỳ gối sát đất, chấp tay hướng về Đức Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn! Vừa rồi con ở chỗ vắng vẻ suy nghĩ như vậy: “Nếu có người thiện nam, thiện nữ nào có thể nói lời rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được bao nhiêu công đức?” Con thật chưa rõ. Nguyên xin Như Lai phân biệt giảng nói, khiến cho các chúng sinh được tri kiến đúng.

Lúc ấy, Thế Tôn bảo A-nan:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Có trí tuệ chân thật vi diệu hay khéo tư duy, có thể hỏi Như Lai ý nghĩa như vậy. Như ông đã suy nghĩ: Nếu những người thiện nam và thiện nữ kia phát tâm thanh tịnh nói rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì người ấy sẽ được bao nhiêu công đức? Ông hãy lắng nghe và ghi nhớ kỹ! Ta sẽ giảng nói rõ ràng cho ông.

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con rất mong được nghe.

Đức Phật bảo A-nan:

–Cõi Diêm-phù-đề này dài rộng đến bảy ngàn do-tuần, giống như cái hòm xe, phía Nam thì hẹp, phía Bắc thì rộng. Giả sử trong cõi nước ấy đầy khắp các bậc Tu-đà-hoàn, số đông như lúa, mè, tre, lau,... tất cả những bậc chứng quả Tu-đà-hoàn cũng nhiều như vậy. Ở cõi nước ấy có những người thiện nam, thiện nữ suốt cả trăm năm đem tất cả những sự vui thích của thế gian hết lòng dâng cúng. Lại đem đầy đủ bốn thứ vật dụng cứng dường, cung kính, lễ bái. Cho đến sau khi những vị ấy diệt độ, thân lấy xá-lợi xây tháp bảy báu để thờ. Mỗi một tháp ấy đều dùng hương hoa, đèn đuốc nhang dầu, ca hát kỹ nhạc, tơ lụa, phướn lọng đủ các thứ để cúng dường. Ý ông nghĩ thế nào? Những người thiện nam, thiện nữ ấy được phước nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật bảo A-nan:

–Không bằng. Những người thiện nam, thiện nữ đem tâm thanh tịnh mà nói rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được công đức rất lớn mà phước đức của những người trước kia thì không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn vạn, thậm chí dùng toán số, thí dụ cũng không tính kể.

Bấy giờ, Thế Tôn lại bảo A-nan:

–Tạm gác cõi Diêm-phù-đề, giả sử có cõi Tây Ngưu hóa châu dài rộng tám ngàn do-tuần. Cõi ấy hình dạng giống như nửa mặt trăng, trong cõi đó đầy các bậc Tư-đà-hàm số nhiều như lúa mè, tre, lau... Nếu có thiện nam hay thiện nữ nào suốt cả hai trăm năm, đem mọi thứ vật dụng của thế gian cúng dường như trước. Cho đến sau khi những vị ấy diệt độ, thâu lấy xá-lợi xây bảy tháp báu, mỗi tháp đều dùng hương hoa, đèn đuốc âm nhạc, lụa gấm, cờ, lọng, phướn đủ thứ để cúng dường. Ý ông nghĩ sao? Những thiện nam, thiện nữ ấy hưởng được phước báu nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật bảo:

–Này A-nan! Chẳng phải vậy. Phước đức của những người ấy không bằng những người đem tâm thanh tịnh phát nguyện rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng. Những người này sẽ được công đức hơn phước đức của những người trước kia một trăm phần, ngàn phần, ức phần, trăm ngàn ức phần. Cho đến dùng toán số thí dụ cũng không thể tính kể.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại bảo A-nan:

–Tạm gác cõi Nam Thiệm-bộ châu, một cõi Tây Ngưu hóa châu, giả sử có cõi Đông Thắng thần châu dài rộng chín ngàn do-tuần. Cõi ấy có hình dáng giống như mặt trăng tròn. Trong cõi đó đều là những vị A-na-hàm số đông như lúa, mè, tre, lau... Nếu có thiện nam hay thiện nữ nào suốt ba trăm năm, đem đủ bốn thứ vật dụng và các sự vui thích để cúng dường như trước. Cho đến lúc sau khi những vị ấy diệt độ, thâu lượm xá-lợi của họ xây bảy tháp báu, mỗi một tháp báu đều đem hương hoa, âm nhạc, phướn lọng, đủ các thứ để cúng dường. Này A-nan! Ý ông nghĩ sao? Thiện nam, thiện nữ ấy được phước nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật bảo A-nan:

–Chẳng phải vậy. Nếu người ấy đem tâm thanh tịnh phát nguyện rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được công đức hơn trước gấp cả phần trăm, phần ngàn, ức, trăm ức, phần trăm ngàn ức. Phần cho đến dùng toán số thí dụ cũng không thể sánh bằng.

Bấy giờ, Thế Tôn lại bảo A-nan:

–Này A-nan! Tạm gác cõi Nam Diêm-phù-đề, Tây Ngưu hóa châu, Đông Thắng thần châu. Giả sử ở cõi Bắc Câu-lô châu có chiều rộng dài mười ngàn do-tuần, cõi ấy hình dạng bốn phương ngay thẳng, xung quanh tề chỉnh. Trong đó toàn là những bậc A-la-hán các lậu đã dứt hết không còn phiền não, tâm được tự tại, đầy đủ chánh giải thoát, chánh trí giải thoát. Tâm của những vị ấy đã điều phục, là bậc Long tượng trong loài người, những việc làm đã làm xong, đặt bỏ gánh nặng xuống đạt được tự lợi không còn thọ thân đời sau. Phạm hạnh đã lập, thân tâm không chướng ngại, hiểu rõ tâm của

chúng sinh, chứng sáu Thần thông, đầy đủ tám Giải thoát những vị ấy số đông ví như lúa, mè, tre, lau... Nếu có thiện nam, thiện nữ nào suốt cả bốn trăm năm, đem đủ bốn thứ vật dụng cúng kính cúng dường, mọi thứ đầy đủ như trước. Cho đến sau khi những vị ấy diệt độ đều thâu lấy xá-lợi xây bảy tháp báu, mỗi một tháp đều dùng hương hoa, ca nhạc, đèn đuốc, lụa là, cờ, phướn, lọng đủ các thứ để cúng dường. Ý ông nghĩ sao? Thiện nam, thiện nữ kia được phước báu nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật bảo A-nan:

–Chẳng phải vậy. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem tâm thanh tịnh mà nói rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được công đức hơn cả phước đức trước gấp cả phần trăm, phần ngàn, phần trăm ngàn, phần trăm ngàn ức cũng không bằng cho đến dùng thí dụ của toán số cũng không tính kể được.

Bấy giờ, Đức Phật bảo A-nan:

–Tạm gác lại Nam Diêm-phù-đề, Tây Ngưu hóa châu, Đông Thắng thần châu, Bắc Câu-lô châu, giả sử khắp cả bốn thiên hạ đầy cả Bích-chi-phật, Độc giác, đông ví như lúa, mè, tre, lau... Nếu có người thiện nam, thiện nữ trong mười ngàn năm cúng kính cúng dường bốn thứ vật dụng, cung cấp đầy đủ tất cả như trước, cho đến sau khi những vị ấy diệt độ, thâu lấy xá-lợi xây bảy tháp báu, mỗi một tháp đều dùng hương hoa, âm nhạc, đèn đuốc, lọng, cờ, phướn đủ các thứ để cúng dường. Ý ông nghĩ sao? Những thiện nam, thiện nữ ấy phước đức nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật bảo A-nan:

–Chẳng phải như vậy. Nếu người thiện nam và thiện nữ này đem tâm thanh tịnh nói lời rằng: Nay con quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì sẽ được công đức hơn cả phước đức trước gấp cả phần trăm, phần ngàn, phần trăm ngàn, phần trăm ngàn ức cũng không sánh bằng, cho đến dùng toán số mà thí dụ cũng chẳng thể tính kể được.

Bấy giờ, Thế Tôn lại bảo A-nan:

–Tạm gác lại Tứ thiên hạ, có một cõi chiếu sáng của mặt trời, mặt trăng, lại có một ngàn thế giới, một ngàn mặt trăng mặt trời, một ngàn nước bốn biển lớn, một ngàn núi chúa Tu-di, một ngàn cõi Nam Thiệm-bộ châu, Đông Thắng thần châu, Tây Ngưu hóa châu, Bắc Câu-lô châu, một ngàn cõi trời Tứ Thiên vương, một ngàn cõi trời Tam thập tam, Dạ-ma, Đâu-suất-đà, Hóa tự lạc, Tha hóa tự tại, một ngàn cõi Phạm thiên đều không bị hệ thuộc. Trong mỗi ngàn thế giới đều được tự tại. A-nan! Đây gọi là một tiểu thiên thế giới. A-nan! Từ một tiểu thiên thế giới, mỗi mỗi số lượng đủ cả một ngàn nên gọi là trung thiên thế giới. Nay A-nan! Từ trung thiên thế giới, mỗi mỗi số lượng lại đủ cả ngàn, đó gọi là đại thiên thế giới. Nay A-nan! Hợp tất cả tổng số như vậy gọi là tam thiên đại thiên thế giới. Giả sử trong tam thiên đại thiên thế giới ấy đầy cả chư Phật Như Lai đông như lúa mè, tre, lau... Những Đức Phật Thế Tôn của các cõi ấy đã đạt được Chánh đẳng Chánh giác. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào trong hai vạn năm, thường đem tất cả những thứ vui thích, y phục, thức ăn, giường nệm thuốc men đủ thứ để cúng dường, cho đến sau khi các Đức Phật ấy diệt độ, thâu lấy xá-lợi xây bảy tháp báu, mỗi một tháp báu đều dùng hương hoa, kỹ nhạc, lọng lụa, cờ phướn, nhang dầu, đèn đuốc cúng dường. Ý ông nghĩ sao? Thiện nam và thiện nữ kia được phước nhiều chăng?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật bảo A-nan:

–Nếu có người thường cúng dường một Đức Phật, Thế Tôn suốt hai vạn năm, cung kính cúng dường đầy đủ bốn thứ vật dụng cho đến sau khi Đức Phật ấy diệt độ, thâu lấy xá-lợi của vị ấy xây tháp bảy báu, đều dùng hương hoa, kỹ nhạc, phan lọng hương đèn, nhang dầu tất cả đều đem đến cúng dường phước ấy rất nhiều vô lượng, vô biên không thể tính kể huống nữa là cúng dường chư Phật Thế Tôn trong khắp tam thiên đại thiên thế giới. Trong hai vạn năm thường đem bốn vật dụng cung cấp cúng dường, cho đến sau khi chư Phật ấy diệt độ, gom lấy xá-lợi xây tháp bảy báu, mỗi một tháp dùng hương hoa, kỹ nhạc phướn lọng và đèn dầu, mỗi thứ đều cúng dường, thì người ấy thật được vô lượng, vô biên phước đức không thể kể hết.

Này A-nan! Như vậy chẳng bằng có người thiện nam, thiện nữ đem tâm thanh tịnh nói rằng: Con nay quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng thì người ấy sẽ được công đức thù thắng hơn phước đức trước, gấp cả trăm ngàn vạn lần, không thể đem toán số thí dụ, lời nói mà có thể biết được.

Lúc ấy, Thế Tôn bảo A-nan:

–Nếu có người quy y Phật rồi, quy y Pháp rồi, quy y Tăng rồi, cho đến trong một khoảnh khắc có thể lãnh thọ thập thiện, thọ rồi tu hành, do nhân duyên này nên được vô lượng, vô biên công đức. Này A-nan, nếu có người trong một ngày, một đêm thọ giới bát quan trai, như lời dạy mà tu hành thì công đức đạt được thù thắng hơn phước đức trước gấp cả ngàn vạn lần, trăm ngàn vạn lần cho đến nếu dùng toán số thí dụ cũng không thể tính kể hết được. Này A-nan! Nếu có người thọ trì năm giới đến trọn đời, như lời dạy tu hành sẽ được công đức thù thắng hơn phước đức trước cả trăm, ngàn, vạn, ngàn ức vạn phần chẳng thể dùng toán số thí dụ mà có thể biết được. Này A-nan! Nếu có người hay thọ trì giới Thức-xoa-ma-na lại được công đức thù thắng hơn phước đức trước gấp phần trăm, phần ngàn, phần trăm ngàn vạn cho đến dùng toán số thí dụ cũng không thể tính được, huống gì là thọ trì giới Tỳ-kheo. Nương vào Ba-la-đề-mộc-xoa (giới) theo lời dạy mà tu hành. Huống nữa lại có người suốt đời thọ trì đại giới Tỳ-kheo, nương nơi giới Ba-la-đề-mộc-xoa như lời dạy mà tu hành không thiếu khuyết, không phạm, không có ô nhiễm, phạm hạnh thanh tịnh được vô lượng, vô biên công đức thù thắng gấp phần trăm, phần ngàn, phần trăm ngàn vạn hơn trước, cho đến dùng toán số để thí dụ cũng không thể bằng được.

Bấy giờ, Trưởng lão A-nan nghe Đức Phật nói về ba pháp quy y này, cho đến người suốt đời phòng hộ gìn giữ đại giới Tỳ-kheo, Ba-la-đề-mộc-xoa và khen ngợi công đức vô lượng chưa từng có. A-nan liền bạch:

–Thật kỳ lạ! Hy hữu thay! Bạch Thế Tôn! Kinh này vì diệu không thể nghĩ bàn, ý nghĩa rõ ràng thâm sâu, công đức rộng lớn khó có thể so sánh, tính kể, nên gọi tên là gì? Chúng con làm thế nào để phụng trì?

Đức Phật bảo A-nan:

–Kinh này đặt tên là Hy Hữu Kinh, các ông nên phụng trì. Vì sao? Vì trong kinh này nói về pháp hy hữu, diễn bày pháp thù thắng mà tất cả thế gian khó được nghe, cho nên gọi là Hy Hữu.

Đức Phật nói kinh này xong, Trưởng lão A-nan vâng theo lời Phật dạy, hoan hỷ phụng hành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

